

Prorocká proklamace pro Prahu

Tomáš Korčák

V březnu tohoto roku (17.3.2018) jsme v pražském Domě modliteb IHOP pořádali modlitební akci s manžely Angelou a Steve Bolerovými ze Skotska - proroky, kteří k nám jezdí již od roku 2002. Tito služebníci vstupovali během celého dne do proudu chval a uctívání a tak se vytvářely určité prorocky vedené bloky, které měly svůj vlastní vývoj. Vše bylo zaměřeno na přímluvu za Prahu.

Snad nejvíce podnětné bylo vedení k tomu, abychom v malých skupinkách velmi jednoduše a velmi stručně sdíleli, co máme ve svém srdci ohledně Prahy. Stála za tím jednoduchá myšlenka, že když se již několik let za Prahu modlíme, Bůh k nám mluví a každý máme v srdci určité modlitební důrazy, které Pán chce učinit. To je to prorocké, co Bůh do nás znovuzrozených křesťanů, kteří se mu v modlitbě dají k dispozici, vkládá. Často to byly podobné věci, které jsme formulovali do jednoduchých vět a pak se za ně ve skupinkách modlili.

Poté jsme tyto jednoduché modlitební předměty napsali na velkou tabuli. Vše muselo být pozitivní podle přesvědčení, že Bůh chce Prahu zachránit a chce jí žehnat. Vytvořili jsme tedy prorocké požehnání. Z hesel jsme vytvořili následující vyznání:

Praha bude mít významnou roli pro zjevování a uvolňování Božího srdce v Evropě tím, že budeme lidmi, kteří odpovídají na podněty z Božího srdce. Bůh žehná svůj lid v Praze, aby byl spojený s nebem, aby ho viděl a slyšel, aby byl tím, kdo uvolňuje Boží přítomnost a slávu a chodí v nepřetržitém probuzení se statečnými vidoucími vedoucími. Boží lid, který chodí spolu v jednotě, uvolňuje Boží milost, lásku a život do Prahy.

Toto vyznání jsme pak společně proklamovali nad Prahou a jednotlivé části jsme společně zpívali jako novou píseň. Manželé Bolerovi na tomto setkání přímo žádné proroctví nepřinesli (i když by mohli), ale to cenné, co svojí službou jako proroci učinili, bylo, že nám ukázali, že Bůh k nám prorocky hovoří během našich věrných přímluv. Jako proroci z Efeským 4 v druhých uvolňovali prorocké. Mohli nám sami výše vytvořené prorocké vyznání přinést, oni ho však vytáhli z našeho nitra a pospojovali.

Dále jsme odpouštěli (buď přímo, nebo zástupně) jednotlivé hříchy Prahy. Do každé negativní oblasti, kterou jsme oslovili, jsme proklamovali požehnání – tedy Boží vůli s touhou Ducha svatého proměňovat každý nepořádek do Božího

řádu. Modlitby za Prahu a pražskou církev tedy nesmrděly sírou kritiky a soudů, ale voněly Boží milostí a roztrženým srdcem přímluvců.

Již před mnoha lety jsme v našem mělnickém sboru prožili povolání k přímluvě za Prahu. Byli jsme povzbuzeni, když jsme zjistili, že Mělník bylo v minulosti jedno z pěti strážných míst okolo Prahy. Přimlouváme se tedy na našem pravidelné modlitebním setkání a já si dovoluji vám přednést čtyři největší modlitební břemena, která za ta léta ohledně Prahy mám (všechny se týkají církve):

1. Modleme se **vedoucí v církvi**, za jejich manželství, děti, za jednotu se svými spolupracovníky, za jejich povzbuzení a občerstvení. Ať mají Boží moudrost a zjevení. Jestli jsou unavení, vyhořelí, bez nadšení, ať naleznou obnovu skrze Boží přítomnost. Jestli někde dělali hříšné kompromisy nebo měli strach z reakcí lidí, aby učinili pokání a byli obnoveni. A co v duchu vidím? Zdravé, upřímné, nedokonalé, odvážné a nadšené vedoucí, kteří milují Pána a vedou druhé do jejich dědictví!
2. Modleme se, aby povstala skutečná **prorocká služba**, která buduje, povzbuzuje, potěšuje a vede k lásce k Ježíši (hlavě i k tělu - církvi!). Kéž povstanou Ageové a Zacharjášové, kteří by stáli při vedoucích a povzbuzovali je, aby naplnili vize přijaté od Pána (viz Ezd 5,1-2). Kéž povstanou Áronové a Chúrové, kteří by podpírali vedoucí v jejich bojích (viz Ex 17,8-16). Kéž je rozeznána falešná prorocká služba, která zstrašuje, odsuzuje, je plná kritiky a pýchy. Kéž je uvolněna božská služba, která dává naději, povzbuzuje k řešení problémů a vede ke svatosti.
3. Modleme se za uvolnění **ducha modlitby** (viz Za 12,10). Žehnám všem modlitebním aktivitám, ať jsou to modlitby ve dvou, či modlitební skupinky, shromáždění, procházky nebo i Dům modlitby 24/7. Vidím církev, která povstává jako dům modlitby a chvály (Davidův stánek - viz: Iz 56,1-8; Sk 15,16-18). Kéž jsou lidé v domě modlitby rozradostněni, kéž jsou plni naděje, víry a ovoce.
4. Modleme se za **znamení, divy a zázraky** skrze Boží lid v Praze. Kéž jsou skrze ruce věřících uzdraveni tisíce nemocných. Kéž je pevnost pýchy, humanismu a rozumářství přemožena skrze moc Boží (viz 1K 2,1-4). Vidím v Praze vyvěrat několik studnic uzdravení. Obyčejní lidé dají prostor neobyčejnému Pánu v nich. Evangelium se bude šířit skrze každého věřícího.

Pražská církev velice potřebuje přímluvu mimopražských, a ti zase velice potřebují přímluvu Pražáků. Tak to chodí v těle a my jsme dohromady Tělem Kristovým. Výhry jedněch jsou výhrami i druhých. Navzájem se potřebujeme, spolu bojujeme a společně budeme také slavit.

Jak se správně hněvat

Bert Ghezzi

Hněv má být užitečnou emocí, takovou, která je oporou našeho křesťanského života. Pro mnohé z nás však naneštěstí hněv není služebníkem, ale otrokářem. Stal se něčím, co nás vede do hříchu nebo nás utápí v depresi. Tento stav však nemusí dále trvat. Mocí Ducha svatého a silou, která vychází z osobních vztahů mezi křesťany, se hněvivý křesťan může od základu změnit. Pán chce, aby naší charakteristikou bylo pokojné jednání, tak abychom mohli v každé situaci reagovat spravedlivě a s láskou.

Všichni potřebujeme být proměněni tím, že se poddáme Duchu svatému a budeme žít v těle Kristově - obecnství Církve. Také se potřebujeme naučit, jak se správně hněvat. Je-li vaše zkušenost podobná mojí, porozumíte, že být pokřtěn v Duchu svatém nebo žít ve společenství církve ještě nezaručuje, že hněv vždycky zvládneme správně. Potřebujeme moudrost v tom, jak reagovat na odezvy hněvu, který pociťujeme uvnitř. Milost a správné vztahy mohou naše hněvivé reakce změnit, takže se můžeme hněvat, aniž bychom hřešili.

Pro jednání s hněvem v konkrétní situaci existuje trojí strategie:

1. hněv nepotlačuj
2. spravedlivě ho vyjádři
3. vše dej hned do pořádku

To je biblický přístup, který odpovídá modelu v Pavlových radách v Efezkým:

1. hněvejte se
2. nehřešte
3. nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce (viz Ef 4:26)

Hněv nepotlačuj

Hněvej se. To je jasný biblický příkaz. Moudrost, která se v tom skrývá, by měla být samozřejmá. Když hněv potlačíme, nepodaří se nám s ním vypořádat. Síla, která uvolněna ve výbuchu nálady může nadělat spousty škod, může udělat stejnou škodu, je-li potlačena. Hněvivá reakce tím není rozptýlena, ale projevuje se jako chladná zlost a deprese, je odražena dovnitř jako zrcadlový odraz prudkého hněvu a ztráty sebeovládání. I když prudký hněv není spravedlivější ani nespravedlivější než chladná zlost, je snazší se s ním vypořádat. Člověk, který svůj hněv projeví, ví, o co se jedná, a podobně i každý okolo něho. Potlačený, nepřímý projevovaný hněv je však jen velice těžko zvládnutelný.

Člověk potlačující hněv upadá do zákeřného hříchu: vyhýbá se lidem, chová se uraženě, záměrně se vyhýbá odpovědnosti, chrlí ze sebe negativní vtipy a chová se sebelítostivě. Často si ani není vědom toho, že jeho chování vyplývá z potlačeného hněvu. Jeho chování může mást i jeho nejbližší přátele: Co se

děje? Udělal jsem něco špatně? Ani hněvivý člověk, ani jeho přátelé nejsou schopni tento problém rozřešit.

Ve své korespondenci mám dopis od přítelkyně, která se o těchto věcech zmiňuje. Fatty vysvětluje, jak jí ovlivnilo potlačování hněvu a jak to začala měnit: „Jako dítě jsem se hodně hněvala, mívala jsem spousty prudkých výbuchů hněvu. Jak jsem rostla a dospívala, všechno jsem to zadržovala uvnitř, kromě doma (zeptejte se mých blízkých). Když jsem se dostala do společnosti křesťanů, přišla jsem i o tento ventil... Všechen ten hněv se nějakým způsobem musel dostat ven - a bylo toho moc. Často se to projevilo v situacích, které k tomu, co mě původně rozhněvalo, nemělo vůbec žádný vztah. Cítila jsem, že bych se neměla hněvat, a tak jsem to zadržovala, a už jsem to déle nemohla vydržet. Naštvala jsem se nebo jsem reagovala mírně bez lásky v situaci, která mě obvykle rozhněvat nemohla. Bylo to vždy jemné a lidé často nevěděli, o co jde - nebyli si totiž ani jisti, zda jsem udělala něco špatného. Myslím, že podobný způsob jednání vadí zejména ženám (což může být nepříjemné, jestliže žijete ve skupině křesťanek jako já). Uvědomila jsem si, že hněv, který jsem potlačila, ovlivňoval pak mé vztahy k ostatním.

Jedna z mých blízkých přítelkyň mi pomohla zjistit zdroje mého hněvu a poznat o těchto věcech pravdu. Povzbudila mě také, abych hněv vyjádřila ihned, jakmile přijde, a jestliže při tom zhřeším, abych z toho činila pokání. Ujistila mě, že tento postup bude lepší, než když hněv budu držet v sobě a nakonec ho vyleji a otrávím své vztahy s ostatními. Tímto způsobem jsem měla příležitost ukázat svým přítelkyním, o co ve skutečnosti šlo. Nad touto těžkostí jsem ještě úplně nezvítězila, ale nyní když chápu, co se děje, a jsem schopna svůj hněv projevit, dostávám se z toho daleko rychleji.“

Když ztratíte rozvahu - ať už je to jakkoli nespravedlivé - nabízí to alespoň příležitost okamžitého jednání a nápravy. Potlačení hněvu mimo dosah, nás vystavuje nenapravenému hříchu. Projevení naší nálady však není nezbytnou alternativou k jejímu uchování uvnitř. My ji také můžeme projevit, aniž bychom hřešili.

Spravedlivě ho vyjádři

Nehřeš. Hněv nemá být ventilován ve výbuších nálady, ani nás nemá pohánět, abychom škodili sobě či druhým. Když se v nás jako reakce na hřích vzrývá hněv, můžeme situaci označit a lidi se svým hněvem seznámit.

Skutečně, křesťané by hněv do svých životů včlenili daleko účinněji, kdyby sami sobě častěji dovolili se rozhněvat. Hlavním problémem není příliš mnoho hněvu, ale příliš málo. Nehněváme se dostatečně nad pravými věcmi. Žijí ve městě, které se chlubí svým hříchem, jako město bychom podle všech novozákonních seznamů hříchů, které si zasluhují Boží hněv, dostali vysoké

ohodnocení. Modlářství, cizoložství, vraždy a všichni jejich zvrácení kumpáni - na kterékoliv si vzpomenete, naše město jich má na n-tou.

Co byste řekli, že je nejběžnější příčina hněvu, který křesťané prožívají při projíždění tímto městem? Hádám, že to bude nedostatek míst k parkování, dlouhý interval semaforů, ostatní zbrklí řidiči - v tomto pořadí. Hněváme se víc nad obtížemi a nedostatky, které nám stojí v cestě, než nad četnými veřejnými urážkami, které vyvolávají Boží soud. Zjevnější vyjádření hněvu nad pravými věcmi bude začátek dlouhé cesty k tomu, aby se hněv stal naším služebníkem.

Je-li nevhodné hněv vyjádřit přímo, můžeme ho konstruktivně usměrnit k rozhodnutí věci změnit, k trpělivosti, vytrvalosti, nebo ochotě se s překážkou porvat...

Ať je předmět hněvivé reakce jakýkoliv, má-li náš hněv být spravedlivý, musíme rozhodnout o způsobu jak ho vyjádřit. Je možné hněv projevit velkou silou a s velkým účinkem, aniž bychom ztratili náladu. Musíme činit pokání z neovládnutelného hněvu, ne však z hněvu nad hříchem, který jsme projevíli sice energicky, ale s rozmyslem.

Věci dej rychle do pořádku

Hněvejte se, a nehřešte; slunce ať nezapadá nad vaším hněvem. Nedávejte místo Dáblu. (Ef 4:26-27)

Někteří lidé se mě ptali, jak doslova mají brát tento příkaz k vyjasnění nespravedlivě hněvivých rozmíšek před uložením se k spánku. Moje odpověď spočívala v tom, že jsem je povzbudil, aby to vzali tak, jak to je napsáno. Křesťané jsou vždy nabádáni, aby spory a hádky urovnali co možná nejrychleji. Jestliže nespravedlivému chování nebo hněvu vyrůstajícímu z nepřátelství dovolíme, aby se usadil, snadno může zničit naše vztahy. Nevyznaný hřích zadržuje jed podobně jako hnisající vřed. Nejlepším lékem je včasné a rychlé ošetření infekce. Čím dříve budeme s trhlínami v našich vztazích jednat, tím snadněji budeme svůj hněv ovládat a usměrňovat.

Existuje široká spousta biblického učení, která se zabývá nápravou rozbitých vztahů. Nemohu však zde celé učení rozvádět, přestože napomínám k rychlému napravení špatného.

Síla a vůle nestačí

Může to vypadat rozporuplně, říkat lidem, aby svůj hněv ovládali nebo ho konstruktivně usměrňovali, když jim předtím bylo doporučeno, aby ho nepotlačovali. Potlačení je v přímém slova smyslu postup vůle proti citům. Když jsme reagovali tak, jak jsme nechtěli, postupujeme proti tomu a potlačujeme to. Lidská vůle má mnoho schopností, nemá jich však dost, aby mohla sama ukáznit

své city. Strategie, kterou doporučuji, má více aspektů. Nemůžete ovládat vyjádření hněvu nebo se ho snažit usměrňovat k trpělivosti, pokud nebudete cvičit svou vůli. Vůle však není jediný činitel. Naším partnerem v procesu učení se, jak nechat svůj hněv správně fungovat, je Duch svatý. Když pochopíme tento ústřední fakt, jsme s hněvem schopni jednat svobodněji, bez napětí, které vzniká, když se pokoušíme ovládnout svoji vůli a podřídit se jí.

Křesťané, kteří aktivně ukáznou své city jako je hněv, používají autoritu, kterou mají jako synové a dcery Boží. Pochopení této pravdy pomáhá rozptýlit myšlenku, že ovládání nebo usměrňování hněvu je pouhá síla vůle nebo potlačení. Biblická definice syna zahrnuje očekávání, že syn vlastní a používá autoritu svého Otce. Když majitel vinice poslal svého syna, aby jednal s nájemci, spoléhal se, že v synu uvidí otcovu autoritu a poslechnou ho (viz Mt 21:37). Ti, kdo se vírou v Ježíše Krista stali syny a dcerami Božími, mají jeho autoritu a měli by ji ve svých životech používat.

Používání autority vyvolává představy, že věc se dosáhne pouhou silou vůle. Tak to nemusí být. Mohu jako syn používat svoji autoritu k ovládnutí nebo k řízení svého hněvu, aniž bych musel vůli použít. Kupříkladu jestliže se rozhněvám, protože jsem neuvažoval správně, mohu použít autoritu tím, že si vzpomenu na pravdu. Předpokládejme, že mám bez jakéhokoliv důkazu podezření, že někdo záměrně učinil něco, čím by mě urazil. Mohu si připomenout, že vždycky musím očekávat dobré a ne zlé. Nebo když se hněvám kvůli přílišné zaneprázdněnosti, mohu použít své autority k posouzení svého pořadí hodnot a změně svých závazků. Žádná z těchto činností nezahrnuje potlačení nebo hrubou sílu vůle. Jsou to aktivní přístupy, které vyrůstají z mé autority jakožto Božího syna.

Učinil jsem rozdíl mezi hněvivou reakcí a naší odpovědí a mluvil jsem o spravedlivém reagování a usměrňování našeho hněvu. Znamená to, že kdykoliv hněv vyjadřujeme, má to být rozvážně a se záměrem? Zcela jistě ne. Můžeme být v pokušení si myslet, že se od nás očekává, že budeme v každé situaci pečlivě přemýšlet a starostlivě se rozhodneme pro správné chování. Tak to bude jen po tu dobu, kdy se budeme učit hněv spravedlivě vyjádřit. Cílem však je, abychom byli schopni se správně rozhněvat, aniž bychom nad tím museli příliš přemýšlet. Působí-li hněv v našich životech dobře, měli bychom být schopni vyjádřit ho správně, instinktivně. Umožní nám to pravda o hněvu a Duch svatý.

Z knihy Bert Ghezzi: The Angry Christian (Hněvivý křesťan)

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetížení, a já vám dám odpočinek. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočnutí svým duším. Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké. (Matouš 11:28-30)

Vybij mouchy hněvu a vzteku

Obnova rozbořených hradeb

*A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli.
(Ř 12,2)*

Vybij mouchy

Ed Silviso, zakladatel Harvest Evangelism vyprávěl příběh o pastrovi, který se vydal na procházku po mořském pobřeží. Chtěl se pokochat krásnou krajinou, když tu ho začal obtěžovat roj much. Pán mu řekl: „Tohle ilustruje jednu duchovní skutečnost. Když porozumíš životnímu cyklu mouchy, budeš také vědět, jak se ve svém životě zbavíš negativních duchovních vlivů.“

Pastor bádá a zjistil, že v létě trvá životní cyklus mouchy dvacet jeden den. Několik dní larvální stádium, potom na tři až sedm dní kukla. Pravda je teď zřejmá: Pokud se můžeš zbavit much včetně jejich potomstva, je cyklus muších generací zlomen a budeš od much úplně svobodný.

Pán mu uložil, aby čtyřicet dnů proklamoval pravdu. Dal mu přesné pokyny: „Vyber si oblast svého života, ve které chceš být svobodný. Najdi si v Bibli k tomuto tématu čtyřicet klíčových veršů a tuto pravdu proklamuj.“

Čtyřicet dní proklamuj pravdu

- 1. Ten, kdo je pomalý k hněvu, je lepší než hrdina, a kdo ovládá svůj hněv, je lepší než ten, kdo dobyl město. (Př 16,32)**
- 2. Ve svém rozčilení nehřešte, na lůžku přemítejte a zmlkňte. (Ž 4,5 B21)**
- 3. Přestaň se hněvat a zanech zloby, nerozčiluj se, ať se nedopustíš zlého. (Ž 37,8)**
- 4. Vlídna odpověď odvrátí zlobu, ale slovo, které zraňuje, budí hněv. (Př 15,1)**
- 5. Nezlob se kvůli pachatelům zla, nezávid' ničemu, neboť zlý nemá budoucnost, lampa ničemu zhasne. (Př 24,19-20)**
- 6. Severní vítr přinese déšť, potajmu mluvící jazyk nahněvané tváře. (Př 25,23)**
- 7. Zloba je krutá, hněv je jako povodeň. Kdo však obstojí před žárlivostí? (Př 27,4)**
- 8. Posměvači rozruší město, ale moudří odvrátí hněv. (Př 29,8)**
- 9. Hlupák nechá propuknout celý svůj hněv, ale moudrý ho zadrží. (Př 29,11)**
- 10. Hněvivý člověk podněcuje svár, vztekloun se dopouští mnoha**

přestoupení. Člověka poníží jeho pýcha, ale ponížený duch získá slávu.
(Př 29,22-23)

- 11. Tlak na mléko působí máslo, tlak na nos působí krev a tlak hněvu působí hádku.** (Př 30,33)
- 12. Je lepší konec jednání než jeho počátek. Trpělivost je lepší než povýšenost. Neukvapuj se v duchu, aby ses rozzlobil, protože mrzutost spočine v klíně hlupáků.** (Kaz 7,8-9)
- 13. Pokud proti tobě vzplane hněv vládce, neopouštěj své místo. Vždyť mírnost zastaví velké hříchy.** (Kaz 10,4)
- 14. Bojím se totiž, abych vás po svém příchodu neshledal takovými, jakými vás nalézt nechci, a abych já nebyl shledán od vás, jakým si mě nepřejete; aby nepovstaly svár, žárlivost, zlosti, soupeření, utrhaní, pomluvy, nadutosti, zmatky.** (2K 12,20)
- 15. Hněvejte se, a nehřešte; slunce ať nezapadá nad vašim hněvem. Nedávejte místo Ďáblu.** (Ef 4,26-27)
- 16. Všechna hořkost, zuřivost, hněv, křik a rouhání ať jsou od vás odňaty zároveň se vši špatností. Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní a odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.** (Ef 4,31-32)
- 17. Ale nyní odložte to všechno: hněv, vztek, špatnost, rouhání a nemístné řeči z vašich úst.** (Ko 3,8)
- 18. Oblečte se tedy jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, v slitovný soucit, dobrotu, pokoru, vlídnost a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpusťte i vy. A nad to všechno mějte lásku, která je poutem dokonalosti.** (Ko 3,12-14)
- 19. Chci tedy, aby se muži modlili na každém místě, pozvedajíce svaté ruce bez hněvu a sváru.** (1Tm 2,8)
- 20. Rozumnost činí člověka pomalým k hněvu, jeho okrasou je pomíjet přestoupení.** (Př 19,11)
- 21. Vůdce se dá přemluvit tím, kdo je pomalý k hněvu, vlídný jazyk zlomí kosti.** (Př 25,15)
- 22. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Předě všemi lidmi mějte na mysli ušlechtilé věci. Je-li možno, pokud to záleží na vás, mějte pokoj se všemi lidmi. Nemstěte se sami, milovaní, nýbrž dejte místo Božímu hněvu, neboť je napsáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ Ale: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, dávej mu jíst, a má-li žízeň, dávej mu pít; když to budeš činit, nasypeš žhavé uhlí na jeho hlavu.‘ Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.** (Ř 12,17-21)
- 23. Ve všem se představujeme jako Boží služebníci: v mnohé vytrvalosti, v souženích, v tlacích, v úzkostech, v ranách, ve vězeních, ve zmatcích,**

v těžkých pracích, ve bděních, v postech, v čistotě, v poznání, v trpělivosti, v dobrotě, v Duchu svatém, v lásce bez přetvářky, ve slovu pravdy, v moci Boží; skrze zbroj spravedlnosti v pravici i v levici. (2K 6,4-7)

- 24.[Nepřestáváme se za vás modlit a vyprošovat,] abyste byli posilováni každou mocí podle síly jeho slávy k veškeré vytrvalosti a trpělivosti, s radostí vzdávající díky Bohu a Otci, který nás učinil způsobilými k účasti na podílu svatých ve světle. (Ko 1,11-12)
- 25.To, co z člověka vychází, to člověka znečišťuje. Neboť zevnitř ze srdce lidí vycházejí zlé myšlenky, smilstva, krádeže, vraždy, cizoložství, hrabivost, špatnosti, lest, bezuzdnost, závist, urážky, pýcha, pošetilost. Všechny tyto špatnosti vycházejí zevnitř a znečišťují člověka. (Mk 7,20-23)
- 26.Odložte tedy každou špatnost a každou lest, pokrytectví, závist a každou pomluvu a jako novorozené děti mějte touhu po nefalšovaném mléku Božího slova, abyste jím vyrostli k záchraně. (1Pt 2,1-2)
- 27.Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal vlastní slávou a mocí. Tím nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste se skrze ně stali účastníky božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě v žádostivosti. A právě proto vynaložte všechno úsilí a doplňte svou víru ctností, ctnost poznáním, poznání sebeovládáním, sebeovládání vytrvalostí, vytrvalost zbožností, zbožnost bratrskou náklonností, bratrskou náklonnost láskou. (2Pt 1,3-7)
- 28.Skutky těla jsou zřejmé, jsou to cizoložstvo, smilstvo, nečistota, bezuzdnost, modloslužba, čarování, nepřátelství, svár, žárlivost, hněvy, soupeření, rozdělení, sekty, závisti, vraždy, opilství, hýření a podobné věci. To vám předpovídám, jak jsem již dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, neobdrží dědičně Boží království. (Ga 5,19-21)
- 29.Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost, sebeovládání. Proti takovým není žádný zákon. Ti, kdo patří Kristu Ježíši, ukřižovali tělo s jeho vášněmi a žádostmi. Jsme-li Duchem živi, Ducha také následujme. (Ga 5,22-25)
- 30.Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. (Fp 4,5)
- 31.Oblečte se tedy jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, v slitovný soucit, dobrotu, pokoru, vlídnost a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpusťte i vy. A nad to všechno mějte lásku, která je poutem dokonalosti. (Ko 3,12-14)
- 32.Ale ty, Boží člověče, před tím utíkej! Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. (1Tm 6,11)

33. **Pána, Krista, posvěťte ve svých srdcích. Buďte stále připraveni k obhajobě před každým, kdo by od vás žádal, abyste vydali počet z naděje, kterou máte, avšak s tichostí a s bázní, majíce dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni v tom, v čem vás pomlouvají jako zločince. (1Pt 3,15-16)**
34. **Hněvivý člověk podněcuje svár, kdo však je pomalý k hněvu, uklidňuje hádku. (Př 15,18)**
35. **Popudlivý člověk dělá hlouposti, pletichář bude nenáviděn. (Př 14,17)**
36. **Se vzteklounem se nespolečuj, nezůstávej s hněvivým člověkem, jinak se naučíš jeho způsobům a dostaneš svou duši do léčky. (Př 22,24-25)**
37. **Vyčistěte proto starý kvas, abyste byli novým těstem, neboť jste nekvašení. Vždyť Kristus, náš velikonoční Beránek, byl za nás obětován. Slavme tedy svátek ne se starým kvasem, ani s kvasem špatnosti a zloby, ale s nekvašenými chleby upřímnosti a pravdy. (1K 5,7-8)**
38. **Víte to, moji milovaní bratři: Každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu. Neboť lidským hněvem se Boží spravedlnost nevypůsobí. Proto odložte veškerou nečistotu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc zachránit vaše duše. (Jk 1,19-21)**
39. **Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším. (Mt 11,29)**
40. **S Kristem jsem ukřižován: Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. Neodmítám milost Boží, neboť jestliže spravedlnost je ze Zákona, potom Kristus zemřel nadarmo. (Ga 2,19-21)**

*(Zpracováno podle materiálu Paula Coxe, Aslan's Place,
www.aslansplace.com)*

Testování snů

James W. Goll

Důležitou součástí posuzování snů je jejich testování. Potřebujeme zjistit, zda sen přináší pravdivé a platné zjevení. Zde je několik rad, které vám při tomto posuzování pomohou:

1. Není sen v rozporu s Boží povahou? Bůh je dobrý a milující Otec, který přeje dětem to nejlepší.
2. Není sen v rozporu s principy psaného Božího slova?
3. Oslavuje sen Ježíše Krista a ukazuje lidem na něj a na jeho dílo kříže?

4. Posiluje sen vaši víru a probouzí ve vás touhu po úzkém vztahu s Milencem vaší duše?
5. Uvádí vás sen do svobody v Boží milosti, nebo vás i jiné uvádí pod jeho zákonictví?
6. Je sen v souladu s celkovým Božím plánem pro váš život, jak jste mu porozuměli? Jeví se jako pokrok tímž směrem, který vám byl již zjeven?
7. Uvádí vás sen do obecnství s Tělem Kristovým, nebo vyvolává odcizení a dezorientaci?

(použito z knihy *Jamese W. & Michal Ann Gollových: ŘEČ SNŮ - Prorocká moc snů, zjevení a Ducha moudrosti*, Vydavatelství Juda 2017)

Doporučujeme následující vyučování:

Angela Bolerová
Vidět Božím způsobem

(Mělník 16. 3. 2018)

Steve Boler
Vyšší cesty – nové možnosti

(Mělník 18. 3. 2018)

vyučování ve formátu mp3 - <http://www.juda.cz/audio/>

Sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii

Rozhodli jsme se pro dlouhodobější podporu sirotčince Emmanuel v Indii. Nachází se ve vesnici Etikulakunta v Narasapuru v oblasti West Godvari v jižní Indii – Andhra Pradesh. Má kapacitu asi 50 osob. Na každé dítě je zapotřebí 25 EUR měsíčně. Za vedení této služby je zodpovědný pastor T. Ronald Rajababu, se kterým jsme v kontaktu. Při nedělních shromážděních KS Juda jsou prováděny sbírky (viz rozpis níže), na podúčet můžete peníze vkládat průběžně. Velice děkujeme všem štědrým dárcům a necht' vám Pán odplatí. *Kdo se smilovává nad chudým, půjčuje Hospodinu, odplatí mu za to, co vykonal. (Př 19,17)*

Náš podúčet na sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii:
182-0460842399/0800